

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 6

BŘEZEN 2017

Uvnitř naleznete: **Kalendárium**; **Z** jednání národní rady; **Jeff Scaldwell** v rozhovoru i v reflexích; **Pastorace** povolání; **Vzpomínka** na br. Bena; **Pozvánky** na Cvilín, za br. Česlavem, do Poříčí, do Hájků, na Pochod pro život a Mariánskou pouť Prahou a další ...

Nový rok a archiv NBS

Draží bratři a sestry,

již první týdny nového roku nám přinesly společné chvíle bližšího poznávání a sdílení se v naší široké františkánské rodině.

V lednu jsme se sešli v Brně na semináři ministrů a animátorů SFŘ. Našimi hosty byli bratři Radek Navrátil a Konrád Rek, kapucíni z Olomouce. Bratr Konrád v jednotlivých krocích citoval z Listu sv. Františka ministroví menších bratří a Bratr Radek k nám jedinečným způsobem promlouval a osvětloval to, co jsme slyšeli.

Dalším hostem na semináři byl Václav Vendelín Hájek z Ostrožské Lhoty, který představil koncepci vytvoření archivu životních svědectví terciářů. Svědectví je v současné době nejučinnější způsob zprostředkování toho, co Bůh dělá pro nás a skrze nás.

Proto na společném jednání v Brně byl představen záměr vytvořit k 800. výročí vzniku SFŘ v květnu 2021 archiv Národního bratrského společenství přístupný na webových stránkách řádu, který by obsahoval:

- životní cestu a odkaz významných členů řádu 20. století čerpající ze zdrojů již zdokumentovaných (Zpravodaj, Poutník...), či nově zpracovaných dle doporučení NR SFŘ
- představení jednotlivých MBS s odkazem na jejich historii, popř. okolnosti vzniku i současný stav a činnost
- svědectví jednotlivých bratrů a sester o tom, jak došlo k jejich rozhodnutí pro cestu následování sv. Františka z Assisi a jaké důsledky mělo toto povolání pro jejich život (například jaké dary toto povolání do jejich života přineslo)

Příspěvky vložené do archivu budou veřejně přístupné, proto je nutné, aby dotčený přispěvatel dal písemný souhlas s jejich zveřejněním. První etapa shromažďování příspěvků bude ukončena 31. prosince 2017, přičemž bude dále možné zaznamenávat nové podněty a aktualizovat již vložené záznamy.

Existence archivu umožní následující krok: vytvoření publikace z příspěvků, která bude sloužit zvláště k představení Sekulárního františkánského řádu jako živého společenství, které má i v dnešní době co nabídnout české společnosti. Vybrané příspěvky, které by musely být redakčně zpracovány, budou samozřejmě předloženy k autorizaci. Příklad formulace souhlasu s publikováním příspěvku: „*Souhlasím, aby tento můj příspěvek byl uložen a zveřejněn v archivu SFŘ na webových stránkách, případně použit do tištěné publikace.*“

Jsmo přesvědčeni, že vytvoření archivu i z něj vycházející publikace poslouží jednak k potřebnému poznávání se uvnitř řádu a tím i ke vzájemnému povzbuzování se uvnitř františkánské rodiny, jednak pro nalezení životní cesty těm, kteří sami cestu hledají nebo chtějí navázat na přerušenu tradici svých předchůdců. Pro vytvoření představy o tomto záměru je připraven návrh, ze kterého by se dalo vycházet při dalším postupu. Tento koncept nese pracovní název „*Na cestě pokory*“, který najdete v příloze Zpravodaje.

Každý z Vás, milí bratři a sestry, prožil svůj krásný příběh procitnutí na cestě k Bohu, a proto věřím, že bude pro vás radostí se o něj podělit, aby i jiným mohl sloužit pro inspiraci a povzbuzení.

Adresa pro zasílání příspěvků je: SFRarchiv800@seznam.cz

Poštovní adresa pro zasílání příspěvků je adresa sekretariátu SFŘ: **KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO.**

Pokud by někdo chtěl s přípravou svého svědectví poradit, či pomoci, případně jej zaznamenat na audio nahrávku, může se obrátit na níže uvedené kontakty, nebo adresu archivu:

Zdeňka Nečadová tel. 736 215 273, Václav Hájek tel. 602 720 627, Jiří Zajíc: jiri_zajic@seznam.cz; tel. 723 963 939

Jako loňský rok, tak i letos se v únoru na Velehradě uskutečnila duchovní obnova Sekulárního františkánského řádu a přátel sv. Františka, kterou tentokrát vedl kazatel Jeff Scaldwell z Anglie. Přinášíme rozhovor s ním spolu se zpravodajským článkem a svědectvími bratří a sester. Příští duchovní obnova bude na Velehradě 10. – 15. 2. 2018 na téma „Růst ve společenství“ a povede ji P. Elias Vella OFMConv. z Malty.

S přáním požehnané postní doby, pokoje a dobra

Vaše sestra Hana Brigita+

Kalendárium SFŘ

17. -18. března - jarní formační seminář SFŘ v Praze v KDM
8. dubna - pouť ke hrobu br. Dr. Františka Noska v Poříčí nad Sázavou
(mše svatá v 15:00 hod., hlavní celebrant P. Bonaventura Jiří Štivar OFMCap.)
- 9. dubna - Květná neděle**
- 16. dubna - Boží hod velikonoční**
6. května - oblastní setkání při příležitosti 4. výročí úmrtí br. Česlava OFM v Moravské Třebové
(začátek v klášterním kostele v 10:00 hod. mší svatou)
- 8. května - Panna Maria, Prostřednice všech milostí**
11. května - oblastní pouť do františkánského kláštera Hájek u Prahy
(podrobnosti <http://hajek.ofm.cz/program.html>)
20. května - oblastní setkání SFŘ na Sv. Antonínku
- 25. května - Nanebevstoupení Páně**
27. -28. května - dvoudenní zasedání NR v Praze
3. června - Mariánská pouť Prahou (279. ročník)
- 4. června - Boží hod svatodušní**

Seznam příloh Zpravodaje:

- Laetitia Vera - formační příloha
- Formáček
- Pozvánka do Hoješína
- Pozvánka pro mládež na Velehrad
- Pozvánka do Fatimy
- Pomozme mezinárodní radě – výzva MBS Praha Spořilov
- CMP – leták
- letáček Sušice – služebníci
- přihláška Sušice – služebníci
- Koinonia – zpráva ze CIOFS
- Na cestě pokory - koncept
- Antonínek 2017 - oblastní setkání
- fotopříloha: Velehrad, Svatá Hora u Příbrami, Seminář ministrů

Zápis ze zasedání NR NBS SFR v ČR

konaného dne 18. 2. 2017 od 10:00 hod. do 16:00 hod.

v Brně u bratří kapucínů

Přítomni: Hana Brigita Reichsfeld OFS, Jaroslav Antoš OFS, Václav Němec OFS, Luboš Kolafa OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, Zdeňka Nečadová OFS, P. Rafael Budil OFMCap., P. Karel Koblížek OFMConv.

Omluveni: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, Jana Heroutová OFS

Host: Jiří Šenkýř OFS

Program jednání:

1. Zahájení – schválena změna pořadí jednotlivých bodů jednání, modlitba, sdílení
2. Vizitace a volby MBS vykonané za poslední čtvrtletí:

Jaroslav Antoš – Bav v MBS Ostrava

Markéta Staršíková – VK v MBS Plzeň

Václav Němec – VK v MBS Opava

3. Stanovisko NR SFR k otázce zapojení členů SFR do KB sv. Pia X.

Na základě písemného dotazu MBS Zlín národní duchovní asistent P. Rafael Budil OFMCap. vypracoval a národní radě přednesl informace k uvedenému tématu. (více na webových stránkách www.kapucini.cz/duchovnipotrava/soucasnost). NR rozhodne v této záležitosti až po osobní bratrské návštěvě národním ministrem v MBS Zlín.

4. Hospodář Markéta Strašíková předložila zprávu o hospodaření od minulého zasedání, NR ji jednomyslně schválila (příloha č. 1).

NR převzala zprávu o výsledku hospodaření za rok 2016 a jednomyslně ji schválila (příloha č. 2).

5. NR jednomyslně schválila rozpočet SFR pro rok 2017, který je přílohou č. 3 tohoto zápisu.

NR byla seznámena s finanční situací mezinárodní rady SFR (příloha č. 4) a s výzvou MBS Praha Spořilov (příloha č. 5), oba dokumenty jsou přílohou k tomuto zápisu. Dále jednomyslně schválila odeslání našeho členského příspěvku mezinárodní radě ve výši 800 Eur v nejbližším možném termínu.

Host Jiří Šenkýř přednesl žádost, aby NR vytvořila komisi, která by hlouběji promyslela postoj SFR v ČR k majetku a penězům na základě oběžníku MR 22-14-20 a navrhuje zřízení ekonomické rady (nejméně dva členové).

6. NR vzala na vědomí Zprávu ze semináře ministrů v lednu 2017, která bude zaslána jednotlivým ministrům MBS.

7. NR se zabývala návrhem na zřízení elektronického archivu SFR v ČR, který by shromažďoval životní příběhy jednotlivých bratrů a sester, příběhy jednotlivých MBS a jejich historie, s možností vydat k výročí 800 let SFR tištěnou publikaci.

8. NR rada se zabývala návrhem Luboše Kolafy ohledně vzniku Oblastních společenství na základě bodů GK. Stanovisko národní rada je, že vznik oblastí musí vycházet i z potřeb MBS a záleží zejména na iniciativě MBS v uvažované oblasti. Pokud se MBS rozhodnou pro vznik oblastí, požádají národní radu o její ustavení a žádost doloží kandidátkou oblastní rady. O konečném výsledku rozhoduje národní rada, která má právo oblast ustanovit nebo neustanovit.

9. Národní rada delegovala Václava Němce a Luboše Kolafu k jednání se Hřbitovní správou Olšany o uzavření smlouvy o správě hřbitovních míst ve vlastnictví SFR.

10. NR vyslechla zprávu z únorové duchovní obnovy SFR na Velehradě a přivítala iniciativu tuto akci zopakovat za dva roky pro další členy SFR.

11. NM Hana Brigita Reichsfeld vypracuje do konce února výroční zprávu za rok 2016 z podkladů, které obdržela od členů NR.

12. NR se zabývala členskými příspěvky SFŘ. Členské příspěvky na činnost národní rady SFŘ jsou dobrovolné, již 15 let stále 150 Kč, a členové národní rady spoléhají na finanční solidaritu a spoluúčast bratří a sester z MBS, že budou přispívat s ohledem na potřeby řádu a inflaci.

Příští dvoudenní zasedání NR je svoláno na 27. - 28. 5. 2017 do kláštera bratří františkánů v Praze.

V Brně 18.2. 2017

Hana Brigita Reichsfeld OFS

národní ministryně

příloha č. 1

Hospodaření od 3.12.2016 do 17.2.2017

	3.12.2016	17.02.2017
Zůstatek pokladny hospodář	4	10.087
Provozní záloha sekretariát	2 111	1.532
Zůstatek na účtě	206 763	261.039

Příjmy v obd.3.12.16-17.2.2017: *****

Přijaté členské příspěvky	60.950 Kč
Prodej tiskovin a knih	2.010 Kč
Přijaté příspěvky DC Velehrad	4.010 Kč
Platba k semináři podzimnímu	3.200 Kč
sem.ministrů leden 2017	7.000 Kč
Příspěvky na Dr.Noska 15.700 z.	1.500 Kč
Připsané úroky na účtě	4 Kč
Celkem příjmy	78.674 Kč

Výdaje v obd.3.12.16-17.2.2017 *****

Režie sekretariátu a NR	2.750 Kč
Seminář podzimní	3.131 Kč
" ministrů leden 2017 stravné	7.203 Kč
" " prostory Petrína	13.960 Kč
Duchovní obnova na Velehradě 02/2017	680 Kč
Cestovné pro členy NR	4.373 Kč
Náklady na tisk Zpravodaje	2.947 Kč
Náklady na vedení účtu	290 Kč
Celkem výdaje	35.334 Kč

Příjmy za uvedené období byly o 35334 Kč vyšší.

Vyúčtování duchovní obnovy na Velehradě:

konferenční poplatky účastníků na účet	64900 Kč
v hotovosti doplaceno a ve sbírce vybráno	18800 Kč
Celkem 83.700 Kč	
Náklady jsou: faktura za ubytování, platba O. Jeffovi a drobné pohoštění	84380 Kč.
SFŘ na tuto akci doplatil pouze 680 Kč.	

Zpracovala: hospodářka M.Strašiková

Sekulární františkánský řád, Kapucínské nám. 5, 602 00 Brno

Hospodaření r.2016

	1.1.2016	31.12.2016
Zůstatek pokladny hospodář	551	246
Provozní záloha sekretariát	632	2.111
Zůstatek na účtě	237 997	245.192

Příjmy v roce 2016:

Přijaté členské příspěvky	134.100 Kč
Prodej tiskovin a knih	2.147 Kč
Ostatní dary přijaté	62.350 Kč
Přijaté příspěvky DC Velehrad	4.010 Kč
Platby k seminářům a poutím	36.175 Kč
Dary pro cizinu	750 Kč
Příspěvky na Dr.Noska 15.700 z.	650 Kč
Připsané úroky na účtě	16 Kč

Celkem příjmy 240.198 Kč

Výdaje v r.2016

Příspěvek Mezinárodní radě	23.014 Kč
Režie sekretariátu a NR	11.361 Kč
Františk.poutě, semináře	47.673 Kč
Cestovné pro členy NR	36.435 Kč
Náklady na tiskoviny a kartičky	4.178 Kč
Poutě do Říma, na Hostýn	11.039 Kč
Náklady na tisk Zpravodaje	1.631 Kč
Náklady na vedení účtu	943 Kč

Celkem výdaje 136.274 Kč

Příjmy za uvedené období byly o 103924 Kč vyšší.

Na pomyslném kontě Dr. Noska je 16.350 Kč.

Zpracovala: hospodářka M.Strašiková

Sekulární františkánský řád, Kapucínské nám. 5, 602 00 Brno

Rozpočet SFŘ v ČR pro rok 2017

Příjmy *****

V roce 2017 můžeme očekávat příjmy	
z členských příspěvků	120000 Kč
příjmy z darů	5000 Kč
příjmy z daru na beatifikaci Dr.Noska	5000 Kč
prodej publikací	5000 Kč

Celkem příjmy	135000 Kč

Výdaje *****

Semináře jarní a podzimní	20000 Kč
Františkánská pouť na Hostýně	7000 Kč
Příspěvek do mezinár.společenství	23600 Kč
Cestovné pro členy NR	40000 Kč
Režijní náklady NR a sekretariátu	3000 Kč
Vydávání zpravodaje 4*2000 Kč	2000 Kč
výdaje s beatifikací Dr.Noska	1000 Kč
generální kapitula v Assisi 2300 euro	80000 Kč

Výdaje celkem	176600 Kč

Rozpočet pro rok 2017 není vyrovnaný,
výdaje jsou o 41.600 Kč vyšší.

V Brně 18.2.2017

M.Strašiková, hospodář

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS
 Consilium Internationale
 Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
 Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
 E-mail: ciofs@ciofs.org
 www.ciofs.org

Řím, 16.ledna, 2017 - Svatého Bernarda a druhů, - Prvomučedníci Serafického řádu

Oběžník n. 27/14-20
Protokol n. 2925

Všem ministrům a členům Mezinárodní rady SFŘ z národních bratrských společenství a JEJICH RADÁM

Věc: finanční a ekonomická situace CIOFS

Milí bratři a sestry,

V této době velkých otřesů v sociální, politické a ekonomické sféře se problémy nevyhnuly ani našemu řádu. Chci Vás všechny seznámit se současnými vážnými finančními a ekonomickými problémy, jimž nyní čelí CIOFS, a které způsobilo neplacení příspěvků, které národní bratrská společenství dluží nejen za celý rok 2016, ale bohužel, také za předchozí roky včetně všech nedoplatků.

Nedostatek finančních prostředků dostupných na našich účtech nám nedovoluje pokrytí aktuálních výdajů: zejména pro pracovníky sekretariátu, náhrady členům předsednictva za kapituly, vizitace, konference a kongresy, stejně tak jako pololetní zasedání Předsednictva, které by muselo být po březnovém zasedání 2017 zrušeno.

Hospodářské potíže se týkají zejména příprav na příští Generální kapitolu v listopadu a plánování všech aktivit Předsednictva - při přetrvávání současné finanční situace, hrozí jejich zablokování. V roce 2016 nezaplatilo příspěvek 54% NBS. S nedoplatky z předchozích let to činí 110% jednorozpočtu. Tyto nedoplatky se týkají 72 NBS ze 116. Při tom 12 NBS způsobuje 93% celkového nedoplatku. Z těchto 12 NBS mnohé patří mezi nejbohatší země světa a představují smutný příklad vědomí sounáležitosti s řádem. Navíc tato NBS neberou ohled na jasný závazek požadovaný Řeholí a Generálními Konstitucemi. Díky Bohu, že jich není mnoho co do počtu, ale finanční částky, které dluží, jsou významné.

Co se týká příspěvků, které má každé NBS zaplatit pro nadcházející rok, Vás kvůli nedostatku způsobenému nedoplatky žádám, abyste nečekali až na poslední přirozený termín v červnu, ale začali platit tak hodně jak můžete a bezodkladně (hned), aby bylo možné pokračovat ve všech již naplánovaných a rozhodnutých činnostech.

Jsem si jistý, že všichni máme zájem pečovat o život řádu a každý udělá vše, co mu síly dovolí, aby se problém řešil a abychom překonali toto obtížné období.

At' nás Pán chrání a at' nám žehná.

Generální pokladník
 Lucio Monti

Milé sestry, milí bratři v Národní radě SFŘ,

při semináři ministrů a formátorů MBS, v Brně koncem ledna 2017, byli přítomni seznámeni s naléhavým dopisem Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu (CIOFS), který se týká finanční situace tohoto vedoucího orgánu SFŘ. Skupina asi 25 národních bratrských společenství, a to z bohatých zemí, nezaplatila příspěvky, které má každoročně zaslat Mezinárodní radě. V důsledku toho nemá CIOFS finance ani na běžný provoz svého úsporného sekretariátu, natož na to, aby financovala mezinárodní setkání, plánovaná pro letošní rok. V dopise proto žádá všechna národní společenství, aby urychleně zaslala své příspěvky pro letošní rok.

O této skutečnosti jsme jednali na schůzi rady našeho Místního bratrského společenství a pak i na únorovém shromáždění našeho MBS. Kromě samozřejmého kroku, že ihned zašleme naší Národní radě svůj příspěvek pro rok 2017 jsme se rozhodli zaslat i mimořádný příspěvek v částce 50,- Kč na člena a ve Zpravodaji vyzýváme ostatní společenství, aby se k nám podle svých možností připojila.

Současně si Vám dovoluujeme navrhnout, aby naše národní rada:

- 1) Vyhlásila mimořádnou sbírku v částce cca 50 Kč na člena;
- 2) Vyzvala prostřednictvím Mezinárodní rady SFŘ k obdobnému kroku i další národní společenství;

a zejména

3) Vyžádala si od Mezinárodní rady vysvětlení, co je příčinou toho, že místní společenství z bohatých zemí své příspěvky neplatí. Tuto situaci totiž chápeme nejen jako vážnou ekonomickou krizi, ale ještě naléhavěji jako krizi důvěry v našem řádu na světové úrovni.

4) Nabídla Mezinárodní radě SFŘ, aby se mezinárodní setkání konala v České republice, například v Hájku u Prahy, kde je dostatek prostor i možností pro setkání v duchu františkánské skromnosti.

Děkujeme Vám za zvážení našeho návrhu.

S pozdravem a přáním všeho dobrého

Marie Myslílová, ministryně
MBS SFŘ PRAHA JIH Spořilov
při kostele sv. Anežky České

Jeff Scaldwell: U Boha nejsou žádní méně důležití lidé

V posledních letech se opakovaně do České republiky vrací kazatel z Anglie Jeff Scaldwell. V polovině února přijal pozvání Sekulárního františkánského řádu na Velehrad, kde se uskutečnil seminář o Božím otcovském srdci. Jedno odpoledne si udělal čas a souhlasil s rozhovorem pro Zpravodaj Národního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu.

Kdy a jakým způsobem Vás Bůh povolal k evangelizaci?

Křesťanem jsem se stal v druhém ročníku studia na vysoké škole, kdy se za mne modlily dvě dívky. V tom roce jsem odevzdal svůj život Ježíši. To bylo v roce 1976. Vloni to bylo čtyřicet let, co jsem se obrátil na křesťanství. Během univerzitního studia jsem poznal svou ženu Sylvii. Svatbu jsme měli týden po ukončení univerzity. Začal jsem pracovat, měli jsme rodinu. Nejdříve jsem začal v církvi pomáhat a potom jsem se stal pastorem.

V jaké církvi?

Evangelická denominace s názvem Sůl a život. Působí v Kanadě, Austrálii, Anglii.

Kolik let jste byl pastorem?

Pět let.

Věnoval jste se této duchovní službě při své práci?

Ano. Pracoval jsem v té době jako laický pastor. Příjem jsem měl pouze ze svého zaměstnání a tuto službu jsem dělal zdarma.

Dalo se to stíhat?

Ne, ne, ne... (smích). Bylo toho příliš. Potom jsem zjistil, že nic nedělám dobře.

Vrátím se k otázce, kdy vás Bůh povolal k evangelizaci po celém světě?

To bylo zajímavé. Zápasil jsem s rolí pastora, modlil jsem se a ptal Boha: „Udělal jsem chybu? Chceš opravdu, abych byl pastorem?“ Potom jsme potkali Jacka Wintera z Ameriky. Byla to velmi prorocká osobnost. Ten mi řekl: „Jeffe, opravdu věříš, že tě Bůh povolal, abys byl pastorem?“ Odpověděl jsem, že si nejsem jistý. To bylo v roce 2000. Dále mi řekl: „Jeffe, máš pastorační povolání, ale nemáš být pastorem v místním sboru. Bůh otec tě volá k širší službě.“ To bylo poprvé, kdy nade mnou někdo řekl takové prorockví. Ptal jsem se sám sebe, co to znamená širší služba.

Nezalekl jste se toho?

Velmi. Jackova otázka vlastně potvrdila mé otázky vůči Bohu, jestli mám být vůbec pastorem. Já jsem ale přemýšlel, že vystoupím z role pastora a budu pokračovat pouze v byznysu. Tehdy jsem se cítil jako mocný obchodník. Během následujících měsíců jsem přijímal různá prorockví od různých lidí. Lidé, kteří vůbec netušili, co mi řekl Jack Winter, mi říkali, že mne Bůh volá k plné službě. A já si z toho dělám legraci, protože jsem stále říkal, že nechci tuto službu na plný úvazek. Líbilo se mi být zapojený jak do obchodu, tak do práce v církvi, i když jsem to nedělal na plný úvazek. Poslední z těchto prorockví bylo od mého přítele z Kanady, který měl u nás konferenci. Je to vynikající učitel, měl pro nás skvělou konferenci, a když skončila, tak jsem si řekl, že mu dám za jeho službu takový dárek v podobě obědu v nóbl anglické restauraci. Uprostřed tohoto oběda položil najednou příbor a řekl mi: „Jeffe, Otec ke mně hovoří a mluví o tobě.“ Já jsem si v duchu řekl: „To snad ne!“ „Bůh tě volá k daleko širší službě, ale ty odmítáš vzít toto povolání!“ Já mám toho muže rád, důvěřoval jsem mu a Bůh to věděl, že ho neodmítnu, že mne dostal. Řekl jsem mu: „Nechci to dělat na plný úvazek!“ A on na to: „Takže ty nechceš Boží povolání na celý život?“ „Samozřejmě, že chci,“ odpověděl jsem... A potom mi řekl něco, nač nikdy nezapomenu: „Jsou lidé, kteří na tebe v celé Evropě čekají.“ A já jsem špatně zareagoval. „Ne, to je příliš velký tlak...“ To byl takový počátek, kdy jsem poté náš sbor předal někomu jinému, kdo jej začal vést. O rok později jsem pak odešel i ze zaměstnání a udělal jsem velký krok do neznáma.

Vedete si nějakou statistiku, v kolika zemích Evropy, světa jste za tu dobu už kázal a modlil se za lidi?

Ne. Nikdy nepočítám konference ani počet lidí. Doma mám ale záznamy zemí, měst a obcí, kde jsem byl. Značím si to na mapě. Mám moc rád evropskou kulturu. Velehrad je nyní od února novým místem na ma-

pě, kam jsem zavítal. Celkem jsem v Evropě mohl navštívit zhruba pětadvacet zemí. Nevím to ale tak z hlavy přesně. Nebyl jsem v Africe či Asii. Nejvíce navštěvuji Finsko, Českou republiku a Chorvatsko. Letos budu v České republice celkem čtyřikrát.

Můžete prozradit kde, a kdy?

V dubnu budu v Hejnicích, jedná se o Brnu, kde zatím nemám stanovený termín. V listopadu budeme v Želivu a Praze.

Kdy a na čí pozvání jste do České republiky přijel poprvé?

Poprvé jsme do České republiky přijeli v době, kdy jsem ještě byl pastorem. To je zajímavé. Jeden můj přítel, který je také pastorem, nás propojil ještě v Anglii, kdy mi řekl, že má dobrý vztah s jedním sborem v České republice, kde bych mohl vyučovat. Tak jsem se ptal, kde je ten dobrý kontakt a on mi na to odpověděl: „Znojmo.“ A já: „Znojmo? Co je to za jméno??“ Kde to je??“ Mnohokrát jsme proto navštívili Znojmo. Poprvé to bylo v roce 2001.

Tušil jste tehdy, že vás Pán povolá do katolického prostředí?

Já se směji, protože jsem vůbec neměl představu, kam pojedeme, když jsem souhlasil s tím, že půjdu na plný úvazek do služby, tak jsem si říkal. Dobře, mám zvládnutý marketing, umím udělat reklamu své službě. Bůh mne ale zastavil.

Jak?

Opět jsem byl na konferenci v Kanadě, kde za mnou přišel jeden muž. Přiznám se, že jsem strašně nervózní, co se týká proroků. Právě jsem souhlasil s tím, že budu sloužit na plný úvazek, ale tento muž za mnou přišel a řekl mi: „Jeffe, mám pro tebe velmi zvláštní obraz. Vidím tě, jak sedíš uprostřed místnosti na židli, kolem zdi je mnoho dveří, ty jsi zvědavý, kterými dveřmi máš projít. Otec ti ale říká: „Sed’ na židli, dej si ruce do kapes, zůstaň v klidu a nehýbej se. Čekej, až já otevřu první dveře.“ Já jsem si na to řekl: „Cože? Ty chceš, abych dělal službu na plný úvazek, a teď mi říkáš, abych seděl s rukama v kapsách a nic nedělal?“

Poslechl jste?

Ano. Za několik měsíců jsme dostali pozvání ze Skotska. A tak to začalo. Nikdy jsme nedělali mým seminářům žádnou reklamu. Bůh mně velmi jasně naznačil, že on bude otevírat dveře a já budu sytit jeho hladové děti a on mi bude ukazovat, kam mám jít. Je to sice trochu bláznivé a divné, ale já lidem říkám, že nemám žádný plán. Odpovídám pouze na pozvání. První dveře do katolické církve se otevřely na Slovensku. Byl jsem překvapený, protože jsem si říkal, co o mně vlastně vědí. Oni mi prozradili, že znali mé vyučování z Čičman.

Neměl jste z katolického prostředí při první návštěvě obavy, jak vás vlastně katolíci přijmou?

Ne. Dělán si takový vtip, že jsem prostý člověk. Nejsem teolog, nedávám na lidi nálepky, kdyby mne někdo požádal, abych řekl všechny rozdíly mezi protestantskou a katolickou vírou, tak to nejsem schopný vyjmenovat. Neznám všechny rozdíly a ve své podstatě se to ani nesnažím poznat. Z toho důvodu nemám žádné předsudky, protože předsudek znamená soudit něco, o čem vlastně pořádně nevím. A já nemám nějaké předběžné představy o někom. Upřímně se dívám na lidi a vidím v nich bratry a sestry.

Proměnily se za dobu, co jezdíte po světě, kázete a modlíte se za druhé, nějak problémy lidí, kteří za vámi přicházejí?

Nemyslím si. Stále jde o základní lidské problémy.

A to je podle vás co?

Je zde neznalost, kdo Bůh skutečně je – ať u křesťanů, tak i u nekřesťanů. Je zde strach z Boha, že je to našťvaný soudce. Je zde nedostatek poznání, kdo je Bůh, že je to otec, který se stará a pečuje o nás. Jsou křesťané, kteří pracují a slouží „šéfovi“, potom jsou zde nevěřící, kteří se dívají na náboženství a vidí pouze neustálý boj mezi nimi. Takže buď věří, že Bůh neexistuje, nebo ho to nezajímá. Myslím si, že kdekoliv se pohybují, tak církve obecně správně nepředstavovaly Boha. Když byl Ježíš pravou podobnou Boha, tak my najdeme v jeho šlépějích.

To máte pravdu, ale já jsem se spíše ptala, jaké mají z vašich zkušeností lidé hlavní bolesti, které je v životě trápí.

To je obrovský záběr. Základním utrpením života jsou narušené vztahy. Můžeme to generalizovat příliš obecně, ale každý je velmi jedinečný. Je velkou pravdou, že Evropa je zraněná bezotcovstvím. Samozřejmě, že to ovlivňuje každou zemi a nezáleží při tom, na jaké straně zdi tito lidé žili. Je to v celé Evropě, která je etnicky a kulturně rozdrobená, roztržštěná. Vloni jsem byl v Bosně a Chorvatsku. Ta bolest se stále skrývá pod povrchem. Zde ve střední Evropě je bolest už více pod povrchem. Lidé jak kdyby postupují dopředu pomalu, ale stále se zakouší ovoce poškození, kdy jsou rodiče zranění a snaží se spíše přežít než žít.

Co konkrétně máte na mysli oním bezotcovstvím? Mám to chápat tak, že je mnoho rodin rozbitých, chybí v nich otec, nebo nám chybí Bůh Otec?

Obojí. Určitě je zde naprostý nedostatek vyučování o Bohu Otci, který nás miluje a pečuje o nás. Církev jsou plné pravidel a zákonictví. A to se týká všech církví. Učíme se, jak být dobrými křesťany, jak zachovávat pravidla. Modlíme se k Bohu s představou, že je soudce, který sedí v soudní síni, takže je zde naprostý nedostatek vyučování o dobrém Bohu Otci. A potom je to ještě propojené s přirozenou rovinou, kdy v posledních desetiletích nebylo a stále není dostatek dobrých a zdravých otců, kteří by povzbuzovali své děti k životu. Zjišťuji, že když lidi učím o Bohu Otci, kdy představa o Bohu není dobrá, je pro ně těžké uchopit vyučování, když jejich pozemský otec nebyl dobrý. Jediné, co slyšeli, bylo vyučování o Bohu, který je spravedlivý soudce a trestá. Tím myslím bezotcovství a kladu si otázku, co je zdravý otec.

Co si myslíte, že dnešní Evropa nejvíce potřebuje?

Potřebuje pravou jednotu v Bohu. Proto jsem nadšený z toho, co se děje zde na tomto semináři, že nehledáme rozdíly, co nás rozděluje, ale přicházíme a sjednocujeme se v milující jednotě. Lidé říkají, že Evropa už ušla dlouhou cestu od druhé světové války. Stále jsme ale rozdělení. V současné době se to navíc prohlubuje. Nechci mluvit o brexitu, ale brexit je další rozlomený vztah. Vidíme stejný pohyb ve Francii, Holandsku a jiných zemích, které chtějí opustit Evropskou unii a oddělit se. Potom je tady uprchlická krize, která přináší další rozdělení, kdy říkáme, že nechceme ve svých zemích uprchlíky. Takže během posledních dvou let se rozdělení v Evropě ještě prohloubilo. Politici v Evropské unii na to nemají odpověď. Tu zná pouze Bůh. Můžeme na to odpovědět Ježíšovou modlitbou u Jana 17: „Aby byli jedno. Potom se na nás svět bude dívat.“ Budou si říkat: „Oni se milují, pečují o sebe navzájem...“ je to ale ještě dlouhá cesta.

Před lety jste byl vysoce postavený manažer, předpokládám, že jste měl solidní příjmy k zabezpečení rodiny. Poté jste udělal krok do neznáma, kdy jste odešel z finanční jistoty do absolutní nejistoty. Když se dnes ohlédnete na ty roky zpět, postaral se o vás Bůh vždy? Neměli jste někdy s manželkou problém zaplatit účty?

To je jednoduchá otázka. Přestal jsem mít dobrý plat a přišel jsem i o krásné firemní auto. Vstoupil jsem do prázdnoty. Můj pozemský otec mne málem vydědil. Vyčetl mi, že jsem naprosto nezodpovědný, protože mám rodinu, o kterou se musím postarat. Když se dnes ohlédnu zpět, musím říct, že jsem měl více finančních problémů, když jsem byl zaměstnaný, velké auto a velmi dobrý příjem. Bůh otec mi ale řekl, že mi otevře dveře a ukáže, kudy mám jít. A on to skutečně dělá. Vždy nás zabezpečil. V roce 2013, kdy jsem měl infarkt a velké zdravotní problémy, nemohl jsem celý rok sloužit a byl jsem bez příjmu. Během celého roku jsme neměli jediný problém. Dostávali jsme z celé Evropy anonymní dary. Kvůli své pýše musím říct, že je to pro mne trochu náročné...

Přijímat dary a pomoc?

Ano, protože můj pozemský otec mi říkal, že nikdy nemám přijímat dary, protože musím pracovat. Naštěstí mám výbornou ženu, která umí přijímat dary (smích).

A pracuje vaše žena? Není to tak, že by vás občas živila ona?

Nemá stálé placené zaměstnání. Občas se mnou cestuje a tráví také čas s vnoučaty.

Překvapilo vás něco ve vaší službě?

Vždy jsem byl udiven a šokován Bohem. Je to prostě šok, že Bůh použil mne - naprosto nekvalifikovaného člověka. Je zde jeden příběh, ve kterém se vidím. Byl pastor ve svém sboru, kde měli rozvíjet modlitební službu. Potom se rozhodl, aby se modlily i děti. Modlil se s malým chlapcem za lidi a

tento malý chlapec se dotkl ruky ženy, která položila ruku na hrud' muže, a ten muž byl dotknutý Duchem svatým. Malý chlapec se podíval na svou ruku a říkal si: „Jejda!“ často se při seminářích večer vrátím do svého pokoje, kdy jsme se přes den modlili za druhé říkám si: „Jejda, otče, zase jsi toho tolik udělal!“ A to miluji. Nechci si zvyknout na to, že jsem překvapován Bohem. Nechci to brát jako samozřejmost. Chci být tímto směrem stále Bohem překvapován. Bůh s každým z nás jedná jedinečně.

Pokud by si vás chtěl někdo objednat na seminář, co je rozhodující, abyste řekl ano?

Záleží na okolnostech. V případě národní ministryně Sekulárního františkánského řádu Hany Brigity Reichsfeld jsem věděl hned, že ano. Jindy poděkuji a řeknu, že musím vše promodlit. Otec mi řekl, že mi bude otvírat dveře, že mám mít ruce v kapsách, proto se nikdy nesnažím udělat něco, abych pozvání dostal. Pokud tedy pozvání přijde a já jsem pro to nic neudělal, tak si řeknu, že otec řekl, že dá pozvání. Byly okamžiky, kdy jsem váhal a nebyl jsem si vůbec jistý.

Prozrad'te, kdy například?

Například, když jsem dostal pozvání na Katolickou charismatickou konferenci v Brně, kde jsem byl v létě roku 2016. Byl jsem šokovaný a ptal jsem se Katky Lachmanové, jestli si je jistá, abych mluvil k takovému velkému množství lidí. A ona řekla, že o mně a mém vyučování už slyšela od více lidí, proto chtěla, abych přijel. Já jsem souhlasil, i když nerad mluvím k velkému množství lidí, ale byla to skutečně nádherná konference. Bylo to Boží pozvání.

Jak moc máte zaplněný diář?

Je únor a kalendář pro tento rok je plný. Pomalu začínám plánovat příští rok. Nemám rád zcela zaplněný kalendář, protože by nebyl prostor k improvizaci.

Na semináře nejezdíte sám. Vždy vás doprovází tým lidí, kteří vám pomáhají, modlí se za účastníky. Kolik lidí, a z kolika zemí máte v týmu?

Mám v jednotlivých zemích různé členy týmu. Moje touha je, aby v každé zemi bylo více členů, kteří toto poselství dál ponесou. Snažím se proto vždy do služebního týmu přivést nové lidi. Dobré pozhnání je, že mám po celé Evropě lidi, kteří pracují v týmu a chtějí sloužit. Nejdříve se zúčastnili seminářů jako účastníci a teď to chtějí předávat druhým lidem, co dostali, což je skvělé.

Tento rozhovor budou číst lidé, kteří se všichni nebudou moct některé vašeho semináře zúčastnit. Mnozí jsou nemocní a jiní přestárlí. Co byste jim vzkázal, jak byste je povzbudil v životě ve víře?

Rád bych je povzbudil, že každý může hovořit s nebeským otcem. My si o sobě možná myslíme, že jsme dostatečně hodní a dobří, ale důvod, proč Ježíš přišel na svět je, že Bůh touží po vztahu s námi. Bůh chce, aby každý, ať už jsi kdokoliv, si uvědomil svou nesmírnou hodnotu, protože poslal svého syna, aby ho získal. U Boha není žádná hierarchie lidí, kde jsou důležití a nedůležití lidé. Někdy si možná myslíme, že jsme bezvýznamní bez jakékoliv hodnoty. Ale to je lež. My všichni máme hodnotu. Pokud tomu nevěříš, začni o tom hovořit s Otcem, ať ti ukáže, jakou máš hodnotu. My jsme milováni dokonalým Otcem a Ježíš je toho důkazem.

Anglický kazatel Jeff Scaldwell (*4. 8. 1956 v Birminghamu v Anglii) vystudoval francouzštinu a němčinu na Univerzitě v Manchesteru. Poté byl několik let překladatelem v mezinárodní firmě, kde později začal pracovat v oddělení mezinárodního obchodu. Několik let byl laickým pastorem v evangelické denominace s názvem Sůl a život. Od roku 2001 jezdí po celém světě, kde vede semináře s názvem Otcovo srdce – návrat domů a modlí se za druhé. V České republice zavítal nejdříve do Znojma a později například do Hejnic, Želiva a v roce 2016 byl jedním z přednášejících při Katolické charismatické konferenci v Brně. Jeff Scaldwell je ženatý a má tři dospělé dcery.

*Lenka Fojtíková
překlad: Václav Čáp*

Rozhovor byl napsán pro Zpravodaj Národního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu

Členům sekulárního řádu přednášel kazatel z Anglie

Pět dnů v první polovině února patřil velehradský poutní dům Stojanov účastníkům semináře s evangelizátorem Jeffem Scaldwellem a jeho mezinárodnímu modlitebnímu týmu. Seminář, který v kolébce československého křesťanství vedl kazatel z Anglie, byl zaměřený na poznání Boha Otce a poznání jeho bezbřehé lásky a důvěrného vztahu s ním. Duchovní obnovy se včetně týmu zúčastnilo okolo sedmdesáti věřících z celé České republiky.

Na programu byla každý den mše svatá, adorace, chvály, přednášky i modlitby. „Pokud Bohu zcela odevdám svou vůli, potom může naše srdce proměnit a uzdravit,“ upozornil hned v úvodu anglický kazatel. Poté také upozornil na skutečnost, že naše srdce může být jako nádrž plná děr, které nám v průběhu života udělala různá vnitřní zranění. Náš Bůh je ale Bohem obnovy, proto uzdravuje, abychom to, čím nás naplňuje, byli schopni v našich srdcích také udržet. Měli bychom se stát průzračným kanálem Boží lásky pro druhé. Nádrží bez děr, ze které přetéká Boží láska pro druhé.

„Coby křesťané jsme světu neukázali Boha Otce jako něžného, pečujícího a milosrdného tatínka. Velké věci dnes v tomto směru ale dělá papež František. Proto je také tak kritizován a potřebuje naše modlitby,“ připomněl mimo jiné Jeff Scaldwell.

„Člověk si plně uvědomil, že nás Pán miluje všechny stejně, jsme pro něj jedinečné milované děti. Jsme děti velkého Krále. Co víc si můžu přát,“ svěřila se Marie Magdalena Janáčková z Brandýsa nad Orlicí.

„Seminář byl úžasný. Vše, co Jeff říkal, vlastně víme, ale on umí doplnit do skládačky chybějící kousek a najednou se celý obraz vyjasní a všechno do sebe začne zapadat. Všechny hluboké pravdy byly navíc řečeny s úžasnou lehkostí a humorem,“ podělila se o své zážitky Markéta Terezie Kubešová ze Slatiňan.

„Ze všeho, co bylo Jeffem tak jasně a s typickým anglickým humorem řečeno, jsem byl stejně jasně utvrzen v tom, že jsme milované Boží děti a podle toho máme nahlížet na sebe i na své bližní a být za to vděční. Také mě osobně velmi těší, že podnět k tak příkladnému ekumenickému setkání přišel ze strany nás katolíků, kteří máme univerzalitu v názvu. V duchu bratrství svatého Františka z Assisi,“ podělil se o své dojmy ze semináře Václav V. Hájek z Ostrožské Lhoty.

„Seminář s Jeffem jednoduše předčil všechna moje očekávání. Byl to zázrak. Bůh během něho proměnil moje srdce. Působení Božího Ducha bylo přímo hmatatelné, nikdy jsem neprožil nic podobného,“ podělil se o to, co zakusil na semináři Jenda Marek z Lanškrouna.

„Poprvé jsem se zúčastnila semináře Boží Otcovo srdce s Jeffem Scaldwellem v dubnu loňského roku v Hejnicích u Liberce. Na konci semináře jsem věděla zcela jistě, že mám Jeffa požádat o tento seminář pro Sekulární františkánský řád. Ihned souhlasil. Během následujících měsíců přišly pochybnosti, zda to byl z mé strany dobrý krok. Obava, jak moji řádoví bratři a sestry tuto duchovní obnovu přijmou, mě provázela až do samého začátku semináře. Nakonec se ale ukázalo, že moje obavy byly zbytečné. Prožili jsme nezapomenutelný týden, který mění naše životy,“ zhodnotila seminář Hana Brigita Reichsfeld, národní ministryně SFŘ.

U většiny oslovených zážitky doznívají i po návratu domů.

„Ještě dnes se nemohu vzpamatovat z opojení tolika otevřených srdcí milosrdné a milující lásky našeho všemohoucího Boha Otce. Byla jsem šťastná, když jsem mohla vše vyjádřit pohybem a barevnou krásně vlající látkou na tyči. Pomyslela jsem si, jakou radost by měl pan arcibiskup Karel Otčenášek, který nám při mši svaté připomínal, jak se radují fotbaloví fanoušci, když vyhrává jejich družstvo. Na Velehradě se to tentokrát dařilo i nám. Kéž nám tato radostná komunikace otevřeného srdce hned tak snadno nezmizí,“ uvedla po návratu domů Marie Zdislava Šepsová z Hradce Králové.

Lenka Fojtíková

Svědectví bratří a sester z duchovní obnovy SFŘ pod vedením Jeffa Scaldwella 10. – 15. 2.2017, Velehrad

Co mne oslovilo? Přecházení od Evangelia ke konkrétnímu životu a ze života k evangeliu. Po vysvětlení na příkladech ze života jsme vše mohli vyzkoušet prakticky. Vnitřní proces se odstartoval modlitbou, osobním promýšlením, rozhodnutím a za podpory modlitbou modlitebního týmu. Za podpory Boha Otce, modlitbou týmu i osobní a četbou evangelia pokračuje.

Pán nás miluje, jsme pro něj jedineční, jsme jeho milované děti. Jsme děti Velkého Krále.

Klaním se Ti, chválím Tě, děkuji a když si nevím rady, prosím o pomoc.

Co víc si můžu přát?

Marie Magdalena Janáčková, Brandýs nad Orlicí

Na Velehradě jsem byla především jako tlumočnice, přesto jsem měla možnost se programu účastnit a čerpat z Boží milosti.

Mám jednu vzácnou přítelkyni, která umírá na leukémii. Pro celou naši rodinu byla velkou inspirací v duchovním životě, podporovala mě v nasměrování k misiím už v době, kdy tomu ještě nikdo jiný nerozuměl...

Ona ví, kam jde, já to také vím, přesto je loučení s blízkým člověkem lidsky těžké. Před odjezdem jsem s ní nemohla být kvůli zákazu návštěv v nemocnicích, a po odjezdu na seminář jsem nevěděla, zda budu mít možnost se s ní rozloučit jinak než duchovně a z dálky...

Jedno odpoledne byla možnost odložit do Boží náruče břemena, která neseme. Jsem velice vděčná za tuto konkrétní modlitbu, kdy společně se sestrou z týmu jsme mohly tuto jeho nádhernou dceru vložit do objetí Boha Otce. Naplnil mě pokoj a radost.

Po návratu jsem se za ní vypravila do nemocnice. Zákaz návštěv stále trvá, ale pustili mě dovnitř. Poznala mě a mohla i trochu mluvit, i když s obtížemi. "Jani... mám tě ráda. Můj odkaz je: víra, naděje a láska, jinak to všechno pajdá nebo se rovnou hrouť." Mohla jsem jí poděkovat za celou naši rodinu a rozloučit se s ní. A shodly jsme se, že to přátelství, které jsme měly a máme, nám nikdo nemůže vzít...

Moc bych jí přála, aby mohla naplno přistát v Boží náruči co nejdřív.

Jana Ungerová, Brno

Po návratu z Velehradu nám Jana napsala, že její kamarádka Alena se už raduje v Boží náruči. Zemřela v neděli odpoledne 19. února.

Když jsem konvertovala, poznala jsem milující Otcovu náruč. Mnoho let žiji jako věřící, ale na Otcovu bezpečnou a objímající náruč jsem nějak zapomněla. Jeff mi ji připomněl a se svým týmem zprostředkoval.

Uhladili jsme cesty, vyrovnali jsme účty, odpustili, propustili lidi z okovů a sebe z uvěznění. Srdce se uzdravilo. Haleluja!

Daniela Anežka Urbášková, Moravská Třebová

Zakusit Boží tatínkovo objetí bylo tak úžasné. Neměla jsem odvahu vystoupit veřejně a říct, co jsem tam vlastně všechno prožila. Bylo by to na dlouhé povídání. Jsem zase sama sebou. Myslím, že tentokrát mi to vydrží napařad, i v mých všedních dnech s jejich těžkostmi.

Bylo to pro mě i těžké a velmi emocionální, ale výsledek za to stál.

Ludmila Zdislava Lišková, Moravská Třebová

Nádherné prožívání otevřené náruče našeho milosrdného Otce, do které jsme se vrhali my, jeho královské děti 10.-15.2. s Jeffem Scaldwellem, při našem duchovním cvičení „Návrat domů“ umocňovalo místo, kde se to dělo.

VELEHRAD.

Tady má sarkofág kardinál Tomáš Špidlík, který se modlil k Matce Jednoty a Krásného milování takto:

„Brány milosrdenství otevři nám, Neposkvrněná Panno Maria,

Matko Krásného milování a Matko Jednoty,

a čisté vody tvého slítování necht' omyjí naše viny!

Z tebe se věčný syn věčného Otce narodil na tuto zemi,

u tebe, Matko, se my, synové země, zrodíme pro nebe.

Dej nám vyrůst v pravdě a v lásce,

v lidi dokonalé podle míry plnosti Kristovy.

Odvrat' od nás záplavu zlých myšlenek, žádostí a hříchů,

abychom jako vinná ratolest na kmeni Spasitelově

přinášeli hojný užitek,

podíl na slávě, kterou dal Otec svému Synu,

a všichni abychom byli jedno.

Splní se tak poslední odkaz, který nám dal Ježíš

ať se rozjasní Boží tvář a pokoj a jednota,

kteřou není schopen dát svět, zavládne mezi námi,

v rodinách, v národech, v církvi.

Ať se obnoví tvářnost země."

A sv. František nám tuto cestu otvíral už před stovkami let. Jeho touha vylévat lásku Otcovu skrze své otevřené srdce ho zavedla až k sultánovi. A hle, jejich srdce si rozuměla. Ale věděli, že svět toto ještě neumí a není toho schopen. Vrací se tedy každý na svou cestu se svojí touhou.

A my cítíme, že tato touha roste v srdcích synů a dcer Otce, v srdcích národů a zemí světa.

Marie Zdislava Šepsová, Hradec Králové

Pax et Bonum

Milí Boží přátelé, bratři a setry,

Pochod pro život

již brzy proběhne v Praze každoroční Pochod pro život, letos již po sedmnácté. Bližší informace k této akci naleznete na <http://pochodprozivot.cz>. Možná, že jste se již někteří z vás tohoto pochodu zúčastnili. Já s mojí rodinou a s přáteli jsme vyrazili minulý rok poprvé. Nevěděli jsme pořádně, do čeho jdeme, protože média o tom buď vůbec neinformovala a nebo jen velmi zkresleně. Velkou pobídkou bylo zaštitění celé akce našim primasem Dominikem kardinálem Dukou, který navíc pozval všechny rodiny i ostatní účastníky na oběd (polévka a bageta). Prožili jsme úžasnou mši svatou v katedrále, již zmíněný oběd spolu s programem pro děti, následný pokojný pochod na Václavské náměstí a zakončení modlitbou za národ u sochy sv. Václava.

Letos celou akci navíc podpořila ČBK. Viděl jsem mnoho řeholních bratří a sester, kteří šli spolu s námi podpořit kulturu života (jak ji nazval sv. Jan Pavel II.). Pojďte i vy vyjádřit svůj názor veřejně. Ti malí se nemohou bránit, ročně jich pro naše sobectví jen v naší zemi minimálně 20.000 zemře. Zákony naší země je nechrání a lidé se o ně nezajímají. Svatý František miloval život a myslím, že všichni františkáni jej milují. Pojďte, a jak říkal sv. Jan Pavel II., nebojte se.

Miroslav Sebastian Melcher OFS, MBS Sušice

Pastorace povolání 23. – 26. 1. 2017 na Velehradě

Čtvrtý lednový týden se na Velehradě sešlo cca 60 bratří a sester a to nejen z Čech, Moravy a Slezska, ale i z celého Slovenska, aby se již po desáté společně zamýšleli, rozjímali a modlili za pastorační povolání. Třídenního setkání se zúčastnilo kromě cca 30 řádových sester přibližně z 12 řádů a kongregací, cca 15 kněží, pan biskup Tomáš Galis ze Žiliny, několik řádových bratří a také zhruba 10 laiků zastupujících terciáře, laická hnutí a různá společenství věnující se pastorační. Sám jsem měl radost z přítomnosti našich slovenských přátel.

Řízením Božím se stalo, že jsem se tohoto setkání zúčastnil jako zástupce františkánských terciářů a možná tak trochu i jako zástupce misijního území středních Čech, kde bydlím. Společný program zahrnoval mše, modlitby breviáře, adorace a zejména přednášky. Nechyběla ani vzájemná sdílení.

Letos byla naše pozornost zaměřena k tématu: „Na počátku...je rodina.“ Hlavním přednášejícím byl letos P. Ján Kušnír. Jeho více než desetileté zkušenosti z misíí v Mexiku a pastorační v Nitře na Slovensku, kde slouží jako kněz, dodávaly jeho svědectvím podávaným krásnou slovenštinou nejen lidský rozměr, ale i hluboký Boží smysl. Ve svém projevu totiž dal přednost živému výkladu a bezprostřednímu kontaktu s námi před počítačovou prezentací.

Svoje vystoupení zahájil Ján Kušnír slovy papeže Františka: „Pastorace povolání neznámá zorganizovat seminář nebo kongres, ale setkání s Kristem.“ Říkal jsem si sám pro sebe, jak je tento postoj blízký naší františkánské spiritualitě.

Ján Kušnír pokračoval: „Je třeba vyjít od Krista a ptát se ho: „Jak to děláš ty, Ježíši? S našimi omezeními a slabostmi jsme politováníhodnými, přesto jsme vyvolení.“ Pokud jsme vděčními, nejsme nikdy sami, nejsme sirotky. Vždyť jsme toho tolik dostali!

Foto S. M. Vincenta Kořínková

Starost o povolání je znakem zralosti církve. Je třeba nechat sebe i druhé formovat podle Kristovy tváře, protože povolání naše i našich bratří a sester se narodilo v Božím srdci. Sám pro sebe jsem uvažoval, proč chodíme tak často zamračení a se smutkem v našich srdcích, když jsme toho tolik dostali...

Ján dále poukázal na výzvu papeže Františka: „Je třeba vyjít – vidět – povolat.“ Co to znamená? Vyjít znamená opustit svoje pohodlí a být připraven přinášet oběti. Vidět situaci našich bližních jako ji viděl Ježíš. Evangelista píše: „Ježíš na něho s láskou pohleděl.“ Nebo: „Bylo mu ho líto“. A koho povolat? Každého! Každý je vyvolený a povoláný. Je třeba se ptát Ježíše: „Co ode mne čeká Bůh?“ Nevidíme hned výsledky naší „práce“? Také Ježíš se tři desítky let svého života připravoval na svoje veřejné působení. Buďme proto i my trpěliví a pokorní jako Jan Křtitel, který svoje učedníky posílá za Ježíšem. Zvěme a posílejme i my svoje bližní za Ježíšem!

Dále jsme se ohlíželi zpět při pastorační povolání. Nadšení a radost počátku 90. let minulého století vystřídal po prvních těžkostech vystřízlivění. Důvodem byla nejen nekvalita, nejednotnost a historický přístup k práci na poli pastorační provázený důrazem na vlastní výkony, ale zejména naše nepřipravenost na doprovázení vyrůstající nové generace. Po 15 letech tak odcházela z postulatů a noviciátů až polovina hledajících. Hledali někoho, kdo jim pomůže a naučí je hledat povolání a smysl jejich života.

Pak jsme se v přednášce Jána věnovali nelehké situaci v našich rodinách a ptali jsme se, nakolik jsou rodiny otevřené k přijetí povolání svých dětí. Bylo poukázáno na těžkosti spojené s výchovou dětí a mládeže,

na její častou absenci zdůvodňovanou ve společnosti běžným liberálním přístupem. Ani předchozí generace, která se teď nachází v roli rodičů, totiž opravdovou výchovu ve svém dětství ve skutečnosti nezažila. Velmi negativně se projevuje nedostatek opravdových vychovatelů. V rodinách často chybí otec, v některých dokonce matka a tyto nikdo plnohodnotně nenahradí.

Úloha rodiny je přitom nenahraditelná. V našich rodinách se často nežijí naše manželství jako svátost, jako tajemství jednoty a lásky, děti nejsou vnímány jako pokračovatelé Božího povolání pro další generace. Na toto předávání Božího poslání ve světě našim dětem nejsme jako rodiče připraveni buď proto, že neslyšíme Boží výzvy pro naše děti nebo dokonce proto, že o tento Boží hlas nestojíme a myslíme si, že jsme schopni pro naše děti sami vymyslet lepší životní program.

Jak chápe dnešní člověk povolání? Povolání je přece dar a je pro každého. Naše odpověď nechť je: „Já jsem poslaný. Existuji. Jsem misií. Kristus se mnou počítá. Počítám s ním i já?“ Boží plán totiž čeká v našich životech na svou realizaci. Bůh čeká na každého z nás. Stejně tak bylo pro Ježíše nejhlubším smyslem jeho pozemského života plnění vůle svého nebeského Otce. Naproti tomu naše společnost upřednostňuje jako smysl života seberealizaci a život s iluzí svobody pod záminkou nebýt na nikom a na ničem závislý.

Je třeba se nebát mluvit v našich rodinách o duchovních věcech. Vždyť je to nezbytná součást našeho života. Žitá láska v našich rodinách přitom buduje zdravé vztahy nejen mezi členy rodiny, ale dokáže je nést i do všech společenství ve světě. Tady jsem si uvědomil, kde se učíme těmito bratrskými vztahům i pro naše františkánská společenství. Priority v hodnotách - hodnotový žebříček se v dřívějších generacích učil a vštěpoval především v rodině, dále v církvi a ve škole. Většina současných rodin nedokáže tento žebříček hodnot svým dětem předat, protože sami rodiče nejsou zakotveni v hodnotových prioritách a dokonce v nich mají někdy zmatek. V naší sekulární, individualistické a konzumní společnosti přebírají totiž její hodnotový systém.

Naše rodiny přestaly být zdrojem povolání, rodí se málo dětí, v rodinách chybí otec a často i matka, která věnuje čas zaměstnání. Důsledkem je pokles stability rodiny s častými rozvody a následným životem dětí s jedním z rodičů. Nic nového. Není čas na rodinné rituály, projevuje se diskontinuita v předávání rodinných zkušeností a vysoká míra tolerance ve jménu liberálního přístupu a snahy neomezit svobodu druhých. Tento bezbřehý tolerantní přístup, subjektivismus a svévole vydávaná za svobodu přitom neumožňují mladé dospívající generaci vytvořit si jasné hranice a hodnotový systém pro rozlišování v životě při hledání nejvyššího dobra a tím i smyslu života. Skutečným důsledkem je často nejistota a strach z neúspěchu v životě, z neznámého, z budoucnosti. Není divu, že se zde projevuje antikoncepční mentalita. Děti a mládež také proto svoje vztahy k druhým zakládají na emocionální bázi. O prioritách rodiny dostatečně vypovídá i způsob trávení volného času jejich dětí. Důsledky sekularizace společnosti se v rodinách projevují důrazem na postoj „mít“ - mít auto, barák, úspěch, image - místo postoje „být“ - být milován a milovat, atd. „Výchovu“, dá-li se o ní vůbec mluvit, pak přebírá škola a o postižené, (kterými jsme tak trochu všichni) se starají instituce. Podobně se strach z neznáma může projevovat i u rodičů, kteří brání svým dospělým dětem realizovat jejich rozhodnutí pro svoje povolání, když neodpovídá představám rodičů.

Není proto divu, že pro mládež i mladé dospělé je pak těžké se zavázat na celý život. Mají totiž pocit, že jim tento závazek omezí jejich svobodu. Tento individualistický a konzumní přístup k životu vede k nedostatku odvahy nebo dokonce ke strachu mladých z rozhodnutí pro povolání. V pozadí je jejich obava, že si nevyberou dobře, nebo že může v jejich životě přijít něco lepšího nebo někdo lepší a oni již svoje rozhodnutí nebudou moci změnit, jak při promluvě na mši uvedl P. Zdeněk Wasserbauer. Bůh přitom jejich životům nabízí to nejlepší. Nic lepšího než je On sám, není! Proč je tedy tak těžké se pro něj rozhodnout? Celé to ukazuje na nedostatečnost vnímání vlastní identity a smyslu života

Při výchově je možné zvolit buď lhostejný nebo autoritativní nebo liberální či provázející přístup.

Tento posledně jmenovaný, provázející přístup umožňuje průvodci být na cestě s mladými, které provází, komunikovat s nimi, být náročný, ale respektovat je, tzn. neklást překážky, spolupracovat s nimi, ale nenucovat jim svoje názory, sdílet s nimi jejich rozhodnutí a to vše se schopností rozlišovat mezi prospěchem a dobrem trvalým.

Povolání průvodce vychází z touhy podobat se Kristu následováním Boha, usilováním o svatost a nikoliv o dokonalost podle lidských měřítek. Průvodce – vychovatel myslí, cítí, miluje a pracuje jako Ježíš. Jak je to blízké našemu františkánskému charismatu! Součástí formace vychovatele i těch, které doprovázíme, by měla být výchova našeho rozumu pro život v pravdě a výchova naší svobody pro život v lásce. Nezbytností vychovatele je jeho osobní růst v lásce i v darování se přes obtíže a námahu, kterou život přináší. Nestáčí, když vychovatel ukazuje směr, je třeba vyjít na cestu s těmi, které doprovázíme. Vychovatel musí „hořet“, fascinovat, nadchnout doprovázené. Říkal jsem si: Jak u našeho blaženého Františka, podle kterého jsme se rozhodli formovat náš život! Svědectví života vychovatele – opravdového formátora ukazuje, že evangelium není omezením naší svobody, ale naplněním naší touhy po smyslu a štěstí. Nemá cenu se zaměřovat pouze na řešení problémů, je třeba nabízet pozitivní motivaci.

Je nezbytné při komunikaci používat srozumitelný, přesný, jednoznačný jazyk a vést dialog a srozumitelně poukazovat na smysl a cíl našich životních kroků a to bez zbytečných moralismů. Nepodceňovat překážky a nebezpečí. Lehká a snadná cesta většinou k cíli nevede. Při doprovázení je třeba klást rozumné požadavky. Přemáhat svoje sklony, egoismus, lenivost, pýchu, atd. Nabízená askeze nesmí být hloupá. Bez důvěry doprovázeného ke svému vychovateli doprovázení nefunguje.

Formátor – vychovatel má naplňovat čtyři charakteristiky a schopnosti: povzbuzovatele, usměřovatele, proroka, tj. člověka říkajícího pravdu a nakonec i duchovního průvodce.

Dále se Ján věnoval povolání dětí v rodině. Povolání dětí je darem, proto je velmi důležitá modlitba a někdy i oběť rodičů za děti. Příkladem je sv. Monika nebo rodiče Martinovi Terezie od dítěte Ježíše. Výchova dětí má směřovat k zodpovědnosti, mladý člověk potřebuje zažít přijetí od rodičů, od společenství v církvi i ve světě, potřebuje ukázat na krásu a dobro ve svém životě, potřebuje naučit si vážit chudoby a obětavosti. Rodiče mají podporovat růst dětí a ukazovat jim, jak odpovědět, když je Bůh volá. Jako Samuela ve Starém zákoně. Povzbuzovat je, aby měly odvahu dát se Bohu a zažít opravdové štěstí a smysl vlastního života tím, že naplníme Boží plán. Bůh povolává, kdy chce a jak chce, nedá se naplánovat. Je skvělé zakusit, že tě Kristus potřebuje. „Posloucháš Boží hlas? On s tebou počítá. Počítáš také ty s ním?“, ptá se Ján.

A v posledku se Ján Kušník věnoval královské dovednosti formátorů – průvodců – vychovatelů, kterou je naslouchání. Naslouchání těm, které doprovázíme, je službou i uměním. Při naslouchání dáváme důvěru, pozornost a prostor tomu, kdo mluví. Je škoda, když rodiče, a zejména otcové, nenaslouchají svým dětem. Je třeba je vnímat všemi smysly, zejména očima a srdcem. Nejen pro vychovatele, ale pro každého je však prvořadé otevřít svoje srdce, abychom zaslechli, co nám říká Bůh. Je třeba se nebát ticha, ztišit se uvnitř a poslouchat Boha, jinak mu budeme říkat ty naše povídačky a budeme mít pokušení dělat si všechno podle našich plánů. Pak ho ale k životu ani nepotřebujeme. Naše zasvěcení Bohu není byznys, ale je to vyjádření naší touhy přinášet ve svém srdci oheň Kristovy lásky všem lidem okolo nás. Tito lidé na nás totiž chtějí vidět, že Bůh existuje!

Na závěr Ján poukázal, jak sv. Pavel, když odcházel z Efesu, „svěřoval svoje drahé Slovu Boží milosti...“. A zakončil naše třídní doprovázení výzvou integrovat naši mládež do církve. Dejme jim prostor, důvěru, zodpovědnost a nemějme strach, budme velkodušní. Náš dobrý Bůh si je povede. Věřme tomu!

Taktéž došlo na prezentaci několika u nás i ve světě probíhajících programů zaměřených na hledání povolání. Jedním z nich je P. Markem Dundou prezentovaný kurs Samuel. Jedná se o nabídku doprovázení sku-

tečně hledající mládeže po dobu jednoho roku zahrnující deset setkání, pouť a exercicie. Součástí je i každodenní modlitba, rozjímání a práce na sobě, a to v průběhu celého roku.

Dalším je program v anglicky mluvících zemích s názvem Family Vocation Ministries. Jedná se o setkání rodin – rodinný den povolání zahrnující modlitbu za povolání, vzájemné poznávání se, katecheze pro všechny věkové kategorie. Nechybí ani praktická pomoc rodinám v nouzi.

Součástí programu bylo taktéž vzájemné sdílení asi v desetičlenných skupinkách a zamýšlení nad tím, co my můžeme pro rodiny udělat. Takto široké téma vyvolalo značné množství otázek i námětů. Na jejich řešení a odpovědi však již nebylo dostatek času.

Poslední den nám P. Libor Všetula ze Salesiánského mediálního centra z Brna Žabovřesk nabídl téma Média a jejich vliv na mladé lidi. Společně jsme se zamýšleli nad tím, proč mladí lidé tráví čas na internetu. Hovořili jsme o Generaci Z, tj. o generaci mladých narozených v letech 1995 až 2010. Bylo nám vysvětleno, že internet je pro tyto mladé prostředím, kde oni žijí a nikoliv prostředek k dosažení něčeho. Bylo poukázáno na důsledky, které všudypřítomný internet přináší do života mladých lidí. Pro tyto mladé je přítomnost na síti životní nutností, jinak „neexistují“. Být nedostupný je pro ně „hříchem“. Internet a sociální sítě Libor přirovnal k noži, což je běžný domácí nástroj, který může buď sloužit, nebo škodit. Záleží na tom, jak se použije. A zde se nabízí výzva pro všechny, kteří doprovázejí mladé, pro animátory společenství mladých i pro celou církev: Nejde tedy o to, zda-li na sociální sítě vstoupit či nikoliv, ale jak a co prezentovat a kam to směřovat.

Celá konference se nesla v láskyplném a otevřeném duchu. Velmi cenným byla pro mne osobní setkání s mnoha bratřími a sestrami i vzájemné předávání zkušeností.

Po návratu domů jsem ze svých poznámek sestavil výše uvedený text, který ve zkratce vyjadřuje, o čem se na setkání hovořilo. Je obtížné vyjádřit ve zkratce třídní setkání se skvělými lidmi. I přes svou snahu vyjádřit pokud možno věrně slova i myšlenky přednášejících, nepopírám svůj subjektivní přístup k vybraným otázkám a tématům.

Pro opravdu vážné zájemce o uvedené téma pastorační povolání jsou k dispozici záznamy přednášek ve formátu mp3, které mohu zaslat.

Dáno na Svátek Uvedení Páně do chrámu 2017

Václav Jarolímek

**Pozvánka na
Setkání bratří a sester SFŘ při příležitosti připomínky
4. výročí úmrtí bratra Česlava
v sobotu 6. května 2017**

Program:

10:00 hod. mše svatá v klášterním kostele sv. Josefa v Moravské Třebové

11:00 hod. společná návštěva hrobu bratří (Křížový vrch - hřbitov)

12:00 hod. oběd v refektáři kláštera

po obědě volný program, moderovaná diskuse, společná modlitba, káva atd.

Předpokládáný konec cca 16:00 hod.

Zváni jsou všichni členové SFŘ z různých MBS i ostatní, kteří bratra Česlava znali a rádi na něj takto vzpomenou.

Svou účast prosíme nahlaste P. Šebestiánovi na email: seba@email.cz nebo tel. 731 600 088 do 23. 4. 2017, aby organizátoři věděli, kolik jídla mají nachystat. Děkujeme.

Nevstoupil jsem podruhé do stejné řeky, byť se onen proud, do něhož jsem měl možnost se ponořit, nazývá stejným jménem, vyvěrá z jednoho pramene a protéká skrze totožnou osobní krajinu. Poprvé jsem zažil přednášku bratra Radka v jeho domovském kapucínském klášteře v Olomouci. Zažil jsem při ní povznášející pocit, kdy je duše nadnášena silou větší, než by byla tíha kapaliny jí vytlačena. V jiné dimenzi odlišné zákonitosti. Platný je však průměr, že jak byl Archimédes jedinečným průkopníkem v poznávání světa, tak byl František geniálním propagátorem zákonitostí Boží lásky a pokory, které teď šíří mnozí jeho následovníci.

Podruhé jsem prožil téma Františkova dopisu ministrovi bratrem Radkem podané stylově na celostátním semináři ministrů Místních bratrských společenství v Brně. Pozoroval jsem, jak bratr nekáže myslí a ústy, ale jak téma věrohodně žije. Buďte trpěliví a naslouchejte – dejme si tedy čas na vaše představení, teď je čas pro vás; ptejte se po potřebách druhých – pauza, prostor pro otázku směrem k Bohu, bližním i vlastnímu nitru; kdyby vám stokrát ublížili, odpouštějte, ne vy, ale oni jsou důležití – vyzařování víryhodné smířlivosti. To co bratr Konrád citoval, bratr Radek prožíval. Žité evangelium, nejlepší způsob předávání radosti a lásky. Slova jsou na dokreslení.

Tvor tak v mnohém nedokonalý jako host brněnského setkání cítí ohromnou tíhu lásky, až vyvstává obava, zda je schopen ji unést. Odnáší si však oslovení k vděčnosti za všechno, co od svých bližních obdrží a osvobozující radu nechtít od nich víc, než mu Pán takto dává. Tímto projevem Boží lásky a lásky k bližnímu, skrze něž je obdarováván. Všim, co od nich kdy obdržel. Na něm je to přijmout a všech darů si vážit.

Jedním z těchto dáreků byla nenápadná cedulka, někým mu neznámým umístěná u vchodu do kaple – nejdříve modlitba, potom pokora a teprve poté činnost. Jak to zní samozřejmě. Jak odlišní bychom však byli my sami i celý svět, kdyby ona zdánlivá samozřejmost byla opravdu reálnou skutečností! Pokud bychom vždy prvořadě promlouvali s Bohem, hledajíc jeho vůli, potom ji dokázali ztotožnit s vůlí vlastní a takto připraveni konali. Jak důležité je postupovat takto chronologicky a vlastní kající propojovat volání Boží se svými skutky. Aby se ony nestávaly překotnými, někdy svévolnými.

Nevstoupil jsem dvakrát do stejné řeky, ale prožil jsem opakovaně podobně pravdivé oslovení. Obdobně přirozeně jak bratr Radek prožívá pokoru a kající, byli jsme otcem Šebestiánem před rokem na svatém Hostýně vyzváni k setkání s Kristem. Bylo to na začátku víkendového pobytu, bylo to formou celonoční adorace. Bylo to požehnané. Podané se stejnou přímostí a opravdovostí.

Na své duchovní pouti procházíme jak krajinou vyprahlou, tak osvěžujícími oázami. V cestě k cíli jako překážka vyvstane i říční tok. Vstoupil-li jsem do jeho proudu s důvěrou a touhou dostat se na druhý břeh, objevil se jako převozník Radek, Šebestián či mnozí jiní, aby mě na pramici příkladu svých životů posunuli k cíli. Taková je moje zkušenost z hledání cesty k Bohu.

29. ledna, doma po návratu z Brna a setkání s Inkou a Brigitou – Václav Vendelín Hájek

Františkánské setkání mládeže - Cvilín 2017

Pokoj a dobro!

Ve dnech 30. června až 4. července 2017 se bude konat na poutním mariánském místě Cvilín u Krnova 21. Františkánské setkání mládeže.

Na tomto místě se již 20 let shromažďuje mládež, aby po vzoru sv. Františka hledala Boha ve svém životě. Častokrát se stávalo, že FSM bylo první hlubší setkání s Bohem, s církví, s evangeliem pro ty, kteří hledají pravdu, pro lidi, kteří hledají smysl vlastního života. Je to jakoby první krok, který člověk činí směrem k Ježíši, první dotek Boží lásky. Dosvědčují nám to svědectví účastníků, která každý rok po skončení setkání slyšíme. Atmosféra a krása FSM pomáhají prožít opravdové setkání se živým Bohem. Na FSM občas přijíždějí i lidé, kteří nejsou nijak angažováni v životě církve. Také oni tady nacházejí něco pro sebe, protože zakoušejí prohloubení víry.

Program FSM tvoří slavení eucharistie, společná modlitba, chvály, tematické přednášky, večer smíření, možnost celodenní adorace a probíhají také koncerty křesťanské hudby. Jsou pozváni hosté, kteří dávají svědectví o tom, jak prožívají svou víru. Účastníci se sdílejí s ostatními v malých skupinkách, které vedou animátoři z řad řeholníků i laiků františkánské rodiny.

Sama na tato setkání jezdím od roku 2005. Několikrát jsem se ho zúčastnila jako účastník, později jako animátorka skupinky. Na posledním jubilejním 20. setkání jsem se ho jako animátorka skupinky účastnila jako členka SFŘ. Mladé lidi tato informace velmi zaujala a během setkání se mě několikrát dotazovali, co to je to SFŘ, co je jeho náplní, kdo může být členem, apod. Ráda bych touto cestou povzbudila další mladé členy SFŘ k účasti na tomto setkání, a to buď jako účastníky, nebo jako pomocníky v organizačním týmu. Kromě vedení skupinky je vždy potřeba pomoci např. v kuchyni, při liturgii, při výzdobě kostela, při hlídání domečku, apod. Je to cesta, jak s mladými lidmi strávit několik dní v krásné přírodě na úžasném mariánském poutním místě a sdílet s nimi svoji zkušenost života inspirovaného příkladem sv. Františka z Assisi.

Zájemci se mohou hlásit na adrese - mariehustakova@seznam.cz

Více o těchto setkáních na <https://www.facebook.com/FSM.MINORITE.CZ>

Marie Rita Hustáková, členka MBS Brno - Husovice

Pokoj a dobro!

Milí bratři a milé sestry,

se souhlasem naší Národní rady se na Vás – členy místních bratrských společenství - obracím s prosbou o pomoc při vytvoření společné databáze mladých členů SFŘ v naší zemi. Pokud máte ve svých společenstvích mladé lidi - mohou to být jak členové tak i kandidáti profese či vážní zájemci o SFŘ - prosím Vás o zaslání jejich kontaktních údajů na emailovou adresu – mariehustakova@seznam.cz, a to v nejbližším možném termínu.

Společně s těmito mladými lidmi se pak budeme moci setkávat a také se účastnit akcí pořádaných pro mladé františkány, a to nejen v naší republice (např. Františkánské setkání mládeže na Cvilíně, Františkánská duchovní obnova pro mládež na Velehradě), ale také v zahraničí. Je to cesta, jak mezi sebe v budoucnosti můžeme pozvat další mladé lidi, kteří se cítí být přitahováni svatým Františkem z Assisi.

Článek 97 Generálních konstitucí SFŘ nám dává za úkol, abychom byli připraveni sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží a hledat prostředky, jak jí tuto zkušenost vhodným způsobem předkládat.

Marie Rita Hustáková, členka MBS Brno-Husovice

Zesnul br. Ben

16. ledna tohoto roku zesnul br. Benitus Brevoort, OFM Cap. Národností byl Holanďan, ale narodil se a vyrostl v Indonézii. Br. Ben, jak se mu říkalo, se dožil 78 let. Věčné sliby v Řádu menších bratří kapucínů složil v Indonézii roku 1960.

Dvanáct let vykonával službu generálního asistenta Sekulárního františkánského řádu a Františkánské mládeže (1990-2002) – a právě v této službě několikrát navštívil i sekulární františkány v naší zemi. Následně pak byl kvardiánem generální kurie a konventu Garbatella v Římě. Před několika lety se vrátil do Indonézie, do provincie Medan, kde se aktivně věnoval dialogu mezi islámem a křesťanstvím, překladům, tlumočení a mnoha dalším záležitostem. Hodně se věnoval informatice, studiu jazyků a studoval i na Paapežském institutu arabských studií a islámu, kde roku 2008 získal licenciát.

(převzato z webových stránek bratří kapucínů)

Kdo byl otec Ben?

16. ledna zemřel ve věku 78 let P. Ben Brevoort, OFM Cap., který byl 12 let generálním asistentem SFŘ. Dovolím si předložit na něj několik vzpomínek, protože se v devadesátých letech významně podílel na obnově a legalizaci našeho řádu v České republice.

Když naše prozatímní Národní rada po Kapitule v roce 1994 hledala cesty, jak ustanovit Národní bratrské společenství v České republice a jak jej začlenit do mezinárodního společenství, poradil nám tehdejší duchovní asistent NR otec Benedikt Holota OFM: „Když nevíte, jak dál, jedte do Říma“. A tak jsme se dva členové Národní rady - formátor bratr Václav Brázda a já jako prozatímní ministr NR - s naším duchovním asistentem otcem Augustinem Šváčkem OFM Cap. vydali v únoru na cestu do Říma. Ubytovali jsme se v kapucínském klášteře, kde se asistent SFŘ a plně se nám věnoval po dobu celého našeho pobytu. On nás též doprovázel na naši schůzku s generální ministryní SFŘ na sekretariátě mezinárodní rady (15. 2. 1995). V Římě jsme projednali pár otázek: Jak žít evangelium v současném světě – jaká je souvislost s prvním řádům – o činnosti a službě duchovních asistentů – jaká (CIOFS) – a také naše začlenění do mezinárodního společenství. A k návštěvě našeho vznikajícího národního bratrského společenství ve dnech 5. - 12. října. Hlavním Svatý Hostýn. Br. Ben byl hlavním celebrantem na naší tradiční mši se členy rad místních bratrských společenství. V následujících dnech lečenství na Moravě a také ve setkání s členy SFŘ a také duchovními asistenty v pražském klášteře františkánů u Panny Marie Sněžné. S otcem Benem jsem se následně setkal při generálních kapitulách SFŘ a vždy se zajímal o naše národní společenství.

Otče Bene, děkujeme Ti za vše, co jsi pro nás udělal.

František Reichel

**Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR
spolu s farností Poříčí nad Sázavou**

**vás srdečně zve na
82. tradiční
Pout' k hrobu Dr. Františka Noska
do Poříčí nad Sázavou
v sobotu 8. dubna 2017**

Pout' se koná vždy kolem výročí smrti Dr. Františka Noska (1886 -1935); františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře. Hlavním celebrantem této pouti bude Otec Bonaventura Jiří Štivar OFMCap., provinciál řádu kapucínů.

Program pouti:

15.00 hod. mše svatá za dr. F. Noska **v kostele sv. Havla** (u řeky)

16.00 hod. modlitba u hrobu dr. Noska na hřbitově u kostela

16.15 hod. setkání poutníků na faře

Spojení vlakem (v Čerčanech se přestupuje):

13.06	13.36	Praha hl.n.	17.52	18.22	18.52	19.22
13.58	14.28	Čerčany	17.01	17.31	18.01	18.31
14.06		Čerčany				18.05
14.09		Poříčí n.S.				18.01

Poznámky:

a) Jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km.

c) Zpět je možno jet i přes Davli: z Poříčí v 16.40, v Praze-Braníku 18.18, v Praze hl.n. 18.35 hodin.

d) Zastávka v Poříčí n.S. je na znamení.

e) Na tratích bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz.
Nebo je možno zavolat jejich informační službu na tel. 221 111 122 nebo 972 111 111.

f) Bližší informace o pouti: muller.miloslav@centrum.cz, tel.272 76 50 83, mobil 732 744 953

*Místní společenství
Sekulárního františkánského řádu
u kostela sv. Anežky na Spořilově*

vás srdečně zve na 16. ročník

FRANTIŠKÁNSKÉ POUTĚ SENIORŮ DO HÁJKU

ve čtvrtek 11. května 2017

PROGRAM:

9.00 hod. Prohlídka kláštera na Bílé Hoře (konečná stanice tramvaje č. 22)

Zahájení pouti v kostele

**Odjezd autobusem č. 347 do stanice Staré Litovice a
odtud starou poutní cestou (4,5 km).**

Modlitba růžence.

12.00 hod. Mše svatá u Panny Marie Hájecké

– celebruje P. Jan Maria Vianney Dohnal, OFM

Posezení a občerstvení

**Poznámka: Zpět budou zajištěny odvozy z kláštera k autobusům 306, 307 a 347,
které jedou do Prahy.**

Kontakt: Dr. František Reichel, tel.: 241 950 251 nebo 725 939 385

e-mail: f.reichel@volny.cz

vás srdečně zve na tradiční
MARIÁNSKOU POUŤ PRAHOU

v sobotu 3. června 2017

279. ročník (25. ročník obnovených poutí)

Program:

10.00 hod. Mše svatá v kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech (kapucíni)

11.00 hod. Občerstvení

12.00 hod. Zahájení pěší pouti v Loretě – kostele Narození Páně

Pěší pout' odtud pokračuje s tradičním programem (tj. modlitbou růžence) a zastávkami:

- Sochy Panny Marie z Exilu na Strahově (premonstráti)
- Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko - karmelitáni)
- Sv. Františka z Assisi (křižovníci)
- Na Staroměstském náměstí, kde dříve stál Mariánský sloup
- V bazilice sv. Jakuba (minorité)

16.30 hod. Zakončení tj. Tedeum a požehnání v kapli svatého Michala u

kostela Panny Marie Sněžné u hrobu 14. pražských mučedníků – františkánů.

Trojazyčná volební kapitula

Český Těšín, jak je obecně známo, zastupuje jedno z měst na česko - polských hranicích. Rozhodně není tedy od Jihlavy blízko, co by kamenem dohodil. Na toto hraniční pomezí jsem se vypravila 20. října minulého roku na volební kapitulu do milého společenství, kterému jako mnohým u nás chybí mladí členové.

Perfektně jsem si naplánovala, jak vyjedu ráno autobusem, přeseďnu v Brně na další autobus do Olomouce a z Olomouce dojezu vlakem do Těšína. Ale ouha! Již cesta z Jihlavy do Brna byla předzvěstí, že cestování nebude jednoduché. Autobus měl mírné zpoždění, ale s příslovečným jazykem na vestě jsem stihla autobus do Olomouce. V Brně jsem běžela z jednoho autobusového nádraží na druhé a při mé žalostné sportovní kondici to byl takřka nadlidský výkon. V Olomouci už jsem tolik štěstí neměla. Ujel mi vlak, ale sv. František mě nade mnou bděl a zpožděný autobus v Olomouci nekončil, ale jel dál do Ostravy. Odtud už to bylo docela jednoduché dojet do Těšína.

Mobil byl stále v pohotovosti, a tak mě na nádraží v Těšíně přivítala ministryně místního bratrského společenství Marie Szoltysová s malým vnoučkem. Strašně přšelo, ale Maruška objednala taxíka a s vnoučkem mě dovezla ke svému bydlišti. V taxíku mě čekal mírný šok – babička s vnoučkem mluvili polsky. Pustili jsme se i s taxikářem do řeči – v češtině - a dozvěděla jsem se od ministryně, že tady každý mluví třemi jazyky- česky, polsky a po našem.

Na volební kapitulu jsme doběhli jen s opravdu malým zpožděním po obědě, který mi s láskou připravila Maruška. V budově vedle kostela byl už potřeba občas tlumočník, protože duchovní asistent tohoto MBS neovládal češtinu. Já zase neovládám polštinu a jazyk „po našem“ už vůbec ne.

Volby proběhly opravdu vzorně, všichni zvolení službu ochotně přijali a atmosféra byla úžasná. Ministryni zůstala Marie Szoltysová a přibyla jí ještě funkce formátorky. Její zástupkyní se stala Žofie Franková, sekretářkou Zdeňka Kiszová a pokladní Zyta Sikorová, která v této funkci obětavě pracuje už několik volebních období.

Co mě skutečně dojalo, byla obětavost sester, které připravily výbornou večeři. Kuřecí stehýnko s tak výborným bramborovým salátem, že by se za něj nemusel stydět ani šéfkuchař pětihvězdičkového hotelu. Po volném rozhovoru, kdy sestry vše uklidily, jsme se odebrali na mši svatou do kostelíčka. Bála jsem se, že mše svatá bude v polštině, ale k mé radosti byla česká.

I po mši bylo počasí vytrvale špatné a pro změnu opět přšelo. Staronová ministryně poprosila novou zástupkyni o svezení jejím autem a jeli jsme k bytu, který už jsem znala. Tam mě Maruška nechala ve svém útulném bytečku, odešla hlídat vnoučata k dceři a já jsem klesla do měkkého lůžka a doslova padla do mdlob.

Ráno, abych nezarmoutila svoji pohostinnou sestru, vzala jsem si jídlo, které mi připravila na cestu a vydala se na cestu na nádraží. Měla jsem určitou časovou rezervu a viděla jsem cestou dvě věže kostela. Řekla jsem si, že se na něj podívám. Když jsem přišla blíž, zjistila jsem, že je to tentýž kostel, ve kterém byla večer mše svatá. Jen jsem se v tom špatném počasí a nervozitě před kapitulou nepodívala na věže kostela. S nepředstíranou pokorou jsem si vzpomněla na moji maminku, která občas říkala: “Blbost je taky dar Boží.“

Na nádraží ještě dorazila od vnoučat sestra ministryně, aby mi zamávala a popřála šťastnou cestu. Ta opravdu byla šťastná – žádné zpoždění, v jednom z vlaků jsem snědla ten výborný bramborový salát, který jsem dostala na cestu a kuřecí stehýnko vydrželo až do Jihlavy. Z několika kousků koláče však nějaký ubyl, protože nešlo odolat.

Celé ráno a také dopoledne vůbec nepřšelo. Moc mě mrzelo, že jsem neměla více času a nemohla jsem v Těšíně přejít přes most, za nímž bylo již Polsko. A věřte mi, že bych se ráda někdy v létě vydala za milými sekulárními františkány do Těšína znovu. Povídala bych si s nimi o všem možném a s ministryní o pouti do Assisi, ze které se krátce před volební kapitulou vrátila. A podívala bych se do Polska.

Jana Heroutová, MBS Jihlava

Došlo po uzávěrce

Oblastní pout' na Svatou Horu

Oblastní pouti Sekulárního františkánského řádu na Svatou Horu 4.3.2017 se účastnili bratři a sestry z Plzně, Příbrami, Sušice, Černošic, Prahy, Jihlavy a jedna sestra dokonce přijela až z Českého Těšína.

V homilii při mši svaté P. Bonaventura Čapek OFM vycházel ze čtení z knihy Izaiáš a doporučil některá témata pro zamyšlení a pokání v čase půstu.

Odpolední duchovní obnovu vedl P. Eliáš Paseka OFM, který nám ukázal způsoby modlitby, kterými žil sv. František: „Výsledkem duchovní obnovy nemá být další úkol, který si přidáme k předešlým, ale úkolem je vrátit se k jednoduchým kořenům, které nám přinesou patřičnou vláhu. František se sám stal modlitbou, protože měl tu výsadu od Boha, že se naučil modlit se neustále, při všem, co dělal.“

P. Bonaventura Čapek OFM s námi rozebral Chvalozpěv stvoření: „Františka mají rádi ekologové právě proto, že ve svých modlitbách nechce přírodu ovládnout, ochočit si ji, ale že nad přírodou žasne a považuje ji za svého bratra a sestru. František je s přírodou, se životem i smrtí smířený. Chvalozpěv stvoření napsal sv. František v dobách své tělesné nemoci a duševního utrpení. Byla to nejen první poezie napsaná v lidovém italském jazyce (tedy ne latinsky), ale navíc je vzorem optimismu a lásky ke stvoření.“

Oblastní setkání bylo příležitostí prožít spolu krásný slunečný den na významném mariánském poutním místě, společně se modlit při mši svaté a společně se sytit nejen tělesnými pokrmy. Toto setkání na Svaté Hoře u Příbrami bylo v pořadí již druhé a zúčastnění nadšeně souhlasili s tím, že příští rok se tu opět sejde-me, tentokrát na mariánský svátek 8.5.2018.

Luboš Kolafa, Plzeň

Uzávěrka příštího čísla je 5. 6. 2017!

Své příspěvky zasílejte na adresu ZpravodajSFR@seznam.cz

Neváhejte se také podělit o své vzpomínky na naše bratry a sestry, co už nás předešli na věčnost, na historii našich společenství a na okolnosti našeho povolání do řádu, jak nás vyzývá v úvodníku naše ministryně. Příspěvky tohoto druhu posílejte na adresu:

SFRarchiv800@seznam.cz

Výročí profese duben - červen 2017

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Datum profese	výročí
Praha Spořilov	Pařová	Hana	Anežka	01.06.2012	5
Praha Spořilov	Mullerová	Ludmila		01.06.2012	5
Český Těšín	Kiszová	Zdeňka		16.04.2012	5
Karviná	Kaczynská	Alžběta		15.04.2007	10
Karviná	Němcová	Milada		15.04.2007	10
Sokolov	Kozák	Václav	František	15.04.2007	10
Sokolov	Puffrová	Dagmar	Klára	15.04.2007	10
Zlín	Domanský	Zbyněk	Jan Beno	15.04.2007	10
Praha PMA	Kožená	Regina	Jana Nepomuce- na	19.03.2007	10
Praha PMA	Tichý	Lukáš	Blažej	19.03.2007	10
Jihlava	Heroutová	Jana	Anežka	29.05.2002	15
Jihlava	Mašterová	Jiřina	Zdislava	29.05.2002	15
Jihlava	Pechová	Emílie	Alžběta	29.05.2002	15
Slatiňany	Muzikantová	Marta	Veronika	29.05.2002	15
Frydek-Místek	Čajánková	Marie		19.06.1997	20
Zlín	Sládková	Magdalena	Damiána	08.06.1997	20
Olomouc rodiny	Vomáčka	František	František	02.06.1997	20
Přerov	Prinz	Petr	Antonín	02.06.1997	20
Přerov	Umrian	Alojs	Maria	02.06.1997	20
Uherské Hradiště	Doleželová	Hana	Jakuba	22.05.1997	20
Kroměříž	Požizková	Jarmila	Marie	22.05.1997	20
Uherské Hradiště	Doležalová- Chlupsová	Hana		22.05.1997	20
Milotice	Gruříková	Anna	Zdislava	15.05.1997	20
Milotice	Hrdličková	Anastázie	Lucie	15.05.1997	20
Milotice	Příkazská	Ludmila	Marie	15.05.1997	20
Sokolov	Schweinerová	Alice	Terezie od Dítě- te Ježíše	03.05.1997	20
Karviná	Němec	Václav	Petr	13.04.1997	20
Karviná	Novotná	Josefa	Anna	13.04.1997	20
Karviná	Osifová	Olga	Bernadeta	13.04.1997	20
Přerov	Klimíček	Petr	Pacific	14.06.1992	25
Ostrava	Jurečka	Jiří	Josef	02.06.1992	25
Ostrava	Sýkorová	Jarmila	Zita	02.06.1992	25
Plzeň	Vadlejchová	Alena	Anežka	22.05.1992	25
Frydek-Místek	Šmalcová	Anna	Klára	09.06.1987	30
Plzeň	Škodová	Ludmila	Blanka	02.04.1972	45

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

htt://www.sfr.cz